

Sygn. akt III AUa 1669/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Maria Pierzycka - Pająk
Sędziowie	SSA Ewelina Kocurek - Grabowska SSO del. Beata Torbus (spr.)
Protokolant	Beata Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017r. w Katowicach

sprawy z odwołania R. H. (R. H.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku z dnia 30 czerwca 2016r. sygn. akt IX U 85/16

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego R. H. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/SSO del. B.Torbus /-/SSA M.Pierzycka-Pająk /-/SSA E.Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1669/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego R. H. z dnia 23 września 2013r. o umorzenie należności składkowych na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek

przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, odmówił umorzenia należności z tytułu składek na:

a) ubezpieczenia społeczne za okres od 11/2005 do 02/2009 w łącznej kwocie 35.066,29 zł, w tym z tytułu składek - 19.948,29 zł i odsetek - 15.118 zł,

b) Fundusz Pracy za okres od 11/2006 do 02/2009 w łącznej kwocie 1.921,05 zł, w tym z tytułu składek - 1.136,05 zł i odsetek - 785 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia z dnia 22 kwietnia 2014r. ubezpieczony nie spłacił należności z tytułu składek nieobjętych postępowaniem o umorzenie.

Odwołanie od w/w decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się jej zmiany, poprzez umorzenie wnioskowanych należności składkowych i zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, iż brak istnienia zadłużenia z tytułu należności niepodlegających umorzeniu ma występować w dniu wydania decyzji o umorzeniu i dotyczy należności za okres przed wydaniem decyzji o warunkach umorzenia, gdyby miał dotyczyć należności przyszłych (po tej dacie), to organ rentowy powinien to wyraźnie zaznaczyć w decyzji o warunkach umorzenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia należności, tj. 25 maja 2015r., odwołujący nie spłacił należności niepodlegających umorzeniu w zakresie składek bieżących.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż umorzył ubezpieczonemu należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od 11/2005 do 02/2009 w łącznej kwocie 35.066,29 zł, w tym z tytułu składek - 19.948,29 zł i odsetek - 15.118 zł oraz na Fundusz Pracy za okres od 11/2006 do 02/2009 w łącznej kwocie 1.921,05 zł, w tym z tytułu składek - 1.136,05 zł i odsetek - 785 zł, a ponadto zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony w dniu 27 września 2013r. złożył w organie rentowym wniosek o umorzenie nieopłaconych należności składkowych za okres objęty ustawą z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (tzw. ustawa abolicyjna).

Ubezpieczony nadal prowadzi działalność gospodarczą.

Kolejno Sąd ustalił, że decyzją z dnia 22 kwietnia 2014r. organ rentowy w rozpoznaniu wniosku j.w., w pkt I decyzji określił, iż według stanu na dzień 27 września 2013r., umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

a) ubezpieczenia społeczne za okres od 11/2005 do 02/2009 w łącznej kwocie 35.066,29 zł, w tym z tytułu składek - 19.948,29 zł i odsetek - 15.118 zł,

b) Fundusz Pracy za okres od 11/2006 do 02/2009 w łącznej kwocie 1.921,05 zł, w tym z tytułu składek - 1.136,05 zł i odsetek - 785 zł.

W pkt II decyzji organ rentowy wskazał, iż warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu oraz, iż należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie

12 miesięcy od daty uprawomocnienia się tej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie.

W/w decyzja została doręczona ubezpieczonemu w dniu 24 kwietnia 2014r. i stała się prawomocna z dniem 25 maja 2014r.

Na dzień wydania decyzji o warunkach umorzenia (22 kwietnia 2014r.) ubezpieczony posiadał zadłużenie z tytułu składek za luty i marzec 2014r., a na dzień uprawomocnienia się tej decyzji (25 maja 2014r.) zalegał ze składkami za marzec i kwiecień 2014r.

Termin spłaty zaległych składek niepodlegających umorzeniu upływał z dniem 25 maja 2015r.

Z ustaleń Sądu wynika też, że na dzień 25 maja 2015r. konto ubezpieczonego wykazywało zadłużenie z tytułu należności niepodlegających umorzeniu:

- na FUS za okres 03/2015 - 04/2015 w kwocie 1.953,17 zł plus odsetki,
- na FUZ za okres 02/2015 - 04/2015 w kwocie 969,50 zł,
- na FP i FGŚP za okres 02/2015 - 04/2015 w kwocie 177,24 zł.

Zaległe składki zostały wpłacone do organu rentowego:

- za 02/2015 na FUZ w dniu 13 lipca 2015r., na FP i FGŚP w dniu 8 czerwca 2015r.,
- za 03/2015 na FUS w dniu 8 czerwca 2015r., na FUZ, FP i FGŚP w dniu 13 lipca 2015r.,
- za 04/2015 na FUS w dniu 13 lipca 2015r.,
- na FUZ i na FGŚP w dniu 3 września 2015r.

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji konto ubezpieczonego nie wykazywało zadłużenia.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozważaniach prawnych Sąd wskazał, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz. 1551) osobie, która w okresie od dnia 1 stycznia 1999r. do dnia 28 lutego 2009r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, to jest na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych wskazanych przepisów szczególnych, umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za powyższy okres.

Stosownie do art. 1 ust. 6 w/w ustawy, umorzenie należności o jakich mowa powyżej skutkuje umorzeniem składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za ten sam okres.

Według uregulowania art. 1 ust. 13 cytowanej ustawy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o:

1. umorzeniu należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - po spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12, lub

2. odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12.

Z mocy natomiast ust. 10 art. 1, warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od dnia 1 stycznia 1999r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Ust. 11 stanowi, iż niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8 (tj. decyzji określającej warunki umorzenia).

W ocenie Sądu I instancji, przebieg postępowania w wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonego z dnia 27 września 2013r. nie pozwala na przyjęcie zasadności zaskarżonej decyzji.

Zdaniem Sądu, decydujące znaczenie dla umorzenia należności z tytułu składek na poszczególne fundusze ubezpieczeń społecznych, jak w zaskarżonej decyzji, w rozumieniu powołanych uregulowań prawnych, ma fakt spłaty należności niepodlegających umorzeniu, istniejących zarówno w dniu wydania decyzji o warunkach umorzenia, tj. w dniu 22 kwietnia 2014r., jak i powstałych po tym dniu, których termin spłaty przypadła po dniu wydania decyzji o warunkach umorzenia - spłaty w obu przypadkach w określonym ustawowo terminie 12 miesięcy liczonych od dnia uprawomocnienia się decyzji z dnia 22 kwietnia 2014r., tj. dnia 25 maja 2014r.

Ubezpieczony, według Sądu, zgodnie z uregulowaniami Kodeksu postępowania administracyjnego, stosowanymi odpowiednio, powinien być szczegółowo pouczony przez organ rentowy w decyzji z dnia 22 kwietnia 2014r., które należności z tytułu składek, za jakie okresy powinny zostać spłacone dla celów ziszczenia się warunków dotyczących umorzenia należności składkowych.

Organ rentowy w decyzji tej nie wskazał jednak jednoznacznie tych należności, określił je bardzo ogólnie poprzez podanie jak w pkt II tej decyzji omówionym powyżej.

W takiej sytuacji Sąd, mając na uwadze, iż na dzień wydania zaskarżonej decyzji ubezpieczony nie posiadał zadłużenia z tytułu składek niepodlegających umorzeniu oraz nieprawidłowości działania organu rentowego polegające na braku szczegółowego pouczenia ubezpieczonego w zakresie j.w., uznał, iż istnieją podstawy do umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek na:

a) ubezpieczenia społeczne za okres od 11/2005 do 02/2009 w łącznej kwocie 35.066,29 zł, w tym z tytułu składek - 19.948,29 zł i odsetek - 15.118 zł,

b) Fundusz Pracy za okres od 11/2006 do 02/2009 w łącznej kwocie 1.921,05 zł, w tym z tytułu składek - 1.136,05 zł i odsetek - 785 zł.

W konsekwencji powyższego stanowiska, Sąd Okręgowy z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, orzekając jak w pkt 1 wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd I instancji orzekł w pkt 2 wyroku, z mocy § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 490 ze zm.).

Apelację od przedstawionego wyroku złożył organ rentowy. Zaskarżając wyrok w całości, zarzucił naruszenie prawa materialnego, w szczególności art. 1 ust. 10 ustawy

z 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że ubezpieczony spełnia warunki do umorzenia należności z tytułu składek w trybie w/w ustawy.

Wskazując na powyższe zarzuty, apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu środka odwoławczego skarżący podał, że ustawodawca w art. 1 ust. 10 omawianej ustawy, wskazał wyłącznie początek okresu objętego obowiązkiem uregulowania należności niepodlegających umorzeniu (tj. 1 stycznia 1999r.). Brak określenia drugiej daty granicznej powoduje, zdaniem apelującego, że od wnioskodawcy należy wymagać opłacenia bieżących składek do dnia wydania decyzji o umorzeniu należności, a niewywiązanie się przez dłużnika z tego obowiązku powinno stanowić podstawę do wydania decyzji o odmowie umorzenia należności.

Organ rentowy argumentował, że jednocześnie ustawodawca przewidział, że kumulatywnie spełniona winna być również przesłanka z art. 1 ust. 11, tj. niepodlegające umorzeniu należności winny być spłacone w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach abolicji, a więc na dzień 25 maja 2015r. ubezpieczony nie mógł mieć nieopłaconych należności niepodlegających umorzeniu.

W ocenie apelującego, niespełnienie którejkolwiek z powyższych przesłanek uniemożliwia korzystanie z instytucji umorzenia uregulowanego ustawą.

Wnoszący apelację argumentował, że na dzień 25 maja 2015r. ubezpieczony posiadał zadłużenia z tytułu należności niepodlegających umorzeniu: na FUS za okres 03/2015 - 04/2015 w kwocie 1.913,17 zł plus odsetki, na FUZ za okres 02/2015 - 04/2015 w kwocie 969,50 zł, na FP i FGŚP za okres 02/2015 - 04/2015 w kwocie 177,24 zł, wobec powyższego nie spełnił przesłanek niezbędnych do skorzystania z ulgi wynikającej z ustawy.

Ubezpieczony w odpowiedzi na apelację wnosił o jej oddalenie i zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona.

Wyrok Sądu I instancji odpowiada bowiem prawu, aczkolwiek nie wszystkie argumenty zawarte w jego uzasadnieniu są trafne.

Podzielając prawidłowe ustalenia faktyczne, dokonane przez Sąd Okręgowy, które w zasadzie są bezsporne, należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę na fakt, który również został dostrzeżony przez Sąd I instancji, że decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 22 kwietnia 2014r. narusza art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz. 1551), zwanej dalej ustawą abolicyjną.

Powołana wyżej ustawa regulując kwestię umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, przewiduje dwa postępowania prowadzone przez ZUS, które kończą się wydaniem merytorycznych decyzji, a mianowicie postępowanie w sprawie określenia warunków umorzenia należności oraz postępowanie w sprawie umorzenia należności.

Konieczność wydania przez organ rentowy w toku postępowania abolicyjnego dwóch merytorycznych decyzji wynika z treści ust. 8 art. 1 i ust. 13 art. 1 oraz

ust. 16 art. 1. Zgodnie z ust. 8 art. 1 ustawy abolicyjnej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Przepis ten wyraźnie zatem wskazuje na dwa elementy składowe decyzji z art. 1 ust. 8 ustawy, a mianowicie kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6 oraz warunki umorzenia. Warunki umorzenia, o których mowa w art. 1 ust. 8 ustawy, zostały wskazane w przepisach ust. 10-12 art. 1 ustawy.

Z mocy ust. 10 art. 1 omawianej ustawy, warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2 oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika Urzędu Skarbowego lub komornika sądowego.

Stosownie do treści ust. 11 art. 1 ustawy abolicyjnej, niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8. Na podstawie zaś ust. 12 art. 1,

w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych obowiązany jest więc, jak słusznie zauważył Sąd I instancji, w decyzji wydanej na podstawie art. 1 ust. 8 wskazać kwotę podlegających umorzeniu należności i określić wszystkie warunki, jakie musi spełnić ubezpieczony, aby w przyszłości uzyskać decyzję o umorzeniu niezapłaconych należności, skoro zgodnie z treścią ust. 13 art. 1 ustawy abolicyjnej, organ rentowy wydaje decyzję o umorzeniu należności lub odmowie umorzenia należności.

Z treści ust. 13 art. 1 wynika zatem, że warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek.

Z powyższego wynika, że decyzję o umorzeniu należności organ rentowy wydaje dopiero po spłacie niepodlegających umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10 art. 1, w terminie wskazanym w ust. 11 lub 12. Natomiast decyzję o odmowie umorzenia należności organ rentowy wydaje wówczas, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, nie zostaną spłacone albo - w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty, albo zostanie odroczone termin ich płatności - nie zostaną one opłacone zgodnie z ustalonymi warunkami.

Także więc, zdaniem Sądu Apelacyjnego, powyższe uregulowania jednoznacznie wskazują, że w decyzji wydanej na podstawie art. 1 ust. 8, która jest decyzją określającą warunki umorzenia, musi zostać wskazana kwota niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP, FGŚP i FEP za okres od dnia

1 stycznia 1999r., do których opłacenia jest obowiązany wnioskodawca wraz z wszelkimi kosztami dodatkowymi wymienionymi w ustawie. Skoro bowiem jednym z warunków umorzenia zaległości jest zapłata należności niepodlegających umorzeniu, to w decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej, musi zostać wskazana ta kwota (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 grudnia 2014r., III AUa 671/14).

Kwota zatem niepodlegających umorzeniu składek musi być wymieniona w decyzji określającej warunki umorzenia, gdyż jej opłacenie w stosownym terminie jest jednym z warunków umorzenia należności, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 6.

Sąd Okręgowy, mając na uwadze wskazane wyżej nieprawidłowości w zakresie działania organu rentowego, jak i okoliczność, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca nie posiadał zadłużenia z tytułu składek niepodlegających umorzeniu, stwierdził, że zachodzą podstawy do umorzenia spornych należności. Stanowisko to należy uznać za trafne. Sąd I instancji wskazał jednocześnie za organem rentowym, że decydujące znaczenie dla umorzenia należności z tytułu składek na fundusze określone w zaskarżonej decyzji ma fakt spłaty należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy, liczonych od uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia, istniejących zarówno w dniu wydania decyzji o warunkach umorzenia, jak i powstałych po tym dniu, których termin spłaty przypadają po dniu wydania decyzji o warunkach umorzenia.

Powyższego poglądu Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę nie podziela. W tej kwestii bowiem należało odpowiedzieć na pytanie, jak rozumieć warunek umorzenia w postaci nieposiadania na dzień wydania decyzji określonej w ust. 13 art. 1 ustawy abolicyjnej, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia i fundusze, do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą lub płatnik składek. W szczególności, czy chodzi o niepodlegające umorzeniu składki wskazane w decyzji organu rentowego określającej warunki umorzenia, czy też o wszystkie należności składkowe, których termin płatności upływa przed wydaniem kolejnej decyzji (drugiej) dotyczącej umorzenia należności.

W tym zakresie Sąd Apelacyjny przychyła się do wykładni przepisów, w świetle której niepodlegające umorzeniu należności składkowe określone w art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej, warunkujące wydanie decyzji o umorzeniu należności w świetle ustawy abolicyjnej, to należności określone w pierwszej decyzji organu rentowego - określającej warunki umorzenia.

Przyjęcie odmiennej interpretacji przepisów nie uwzględniałoby pozostałych regulacji zawartych w ustawie abolicyjnej, a w szczególności przepisów art. 1 ust. 8 i ust. 11 ustawy. Jak już wyżej wskazano, przedmiotowa ustawa przewiduje dwuetapowy sposób postępowania w sprawie umorzenia należności, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 6 ustawy.

W związku z powyższym, wskazany w ustawie abolicyjnej sposób postępowania w sprawie umorzenia należności objętych tą ustawą powinien prowadzić do wniosku, że w pojęciu „niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia i fundusze wskazane w art. 1 ust. 10 ustawy za okres od 1 stycznia 1999r.” powinny mieścić się jedynie te zaległości składkowe, które posiadał wnioskodawca w chwili wydania decyzji określającej warunki umorzenia i wskazane w tej decyzji, skoro ustawodawca zakreślił wnioskodawcom roczny termin dla spełnienia warunków, liczony od daty uprawomocnienia się określającej warunki umorzenia decyzji.

W konsekwencji, zaległości składkowe wnioskodawcy, które powstały po wydaniu i uprawomocnieniu się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy,

nie powinny mieć wpływu na ocenę spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10.

Przeciwna wykładnia analizowanych przepisów skutkowałaby praktycznie niemożnością wydania decyzji o umorzeniu należności w świetle ustawy abolicyjnej, albowiem w sytuacji, gdy ubezpieczony po wydaniu decyzji warunkowej posiadałby dalsze niepodlegające umorzeniu należności, to organ rentowy winien byłby wydawać kolejną decyzję warunkową i obejmować nią kolejne okresy nieopłaconych składek, jak i zakreślać kolejne terminy 12 miesięczne do ich opłacenia. Dopiero bowiem brak zapłaty po upływie ustawowo zagwarantowanych terminów umożliwia wydanie decyzji w przedmiocie umorzenia. Wydaje się, że nie taka była wola ustawodawcy, gdyż w przeciwnym razie, zostałaby podjęta ustawa o innej treści.

Zastosowanie instytucji warunku pod postacią uiszczenia należności niepodlegających umorzeniu, które organ rentowy ma obowiązek wskazać w decyzji pierwszej, oznaczać musi w potocznym, jak i prawnym ujęciu tej kwestii, że zapłacenie tylko podanych należności prowadzić będzie do umorzenia należności składkowych.

Pamiętać przy tym należy, że obie decyzje wydawane przez organ rentowy w ramach wniosku o umorzenie zaległości składkowych są ze sobą ściśle powiązane i od siebie zależne. Pierwsza określa warunki umorzenia, a druga, w zależności od spełnienia warunków wynikających z pierwszej, stwierdza umorzenie lub brak podstaw do umorzenia. Tym samym, nie można na etapie po wydaniu pierwszej decyzji ustalającej warunki umorzenia, kreować innych dodatkowych przesłanek koniecznych do umorzenia.

Takie stanowisko wyraził tutaj Sąd Apelacyjny w wyrokach z dnia 20 października 2016r., sygn. akt III AUa 72/16 i z dnia 26 kwietnia 2017r., sygn. akt III AUa 1292/16, a Sąd odwoławczy w składzie rozpoznającym przedmiotową sprawę w pełni go akceptuje.

W tej sytuacji, skoro w decyzji określającej warunki umorzenia z 22 kwietnia 2014r. organ rentowy nie wskazał należności niepodlegających umorzeniu, które wnioskodawca winien spłacić w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się tej decyzji, a nadto w terminie tym ubezpieczony faktycznie spłacił należności niepodlegające umorzeniu, a istniejące na dzień wydania decyzji określającej warunki umorzenia, jak również w dniu wydania zaskarżonej decyzji R. H. nie posiadał zadłużenia z tytułu składek niepodlegających umorzeniu, prawidłowe było umorzenie należności z tytułu niespłaconych składek na ubezpieczenie społeczne za okres od 11/2005 do 02/2009 w kwocie 35.066,29 zł i na Fundusz Pracy za okres od 11/2006 do 02/2009 w kwocie 1.921,05 zł.

W konsekwencji, zarzuty stawiane przez apelującego zaskarżonemu wyrokowi, nie mogły wywołać zamierzonego skutku.

Mając powyższe na względzie, uznając apelację za bezzasadną, Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu, na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym Sąd II instancji rozstrzygnął po myśli art. 98 w związku z art. 99 k.p.c. i § 2 pkt 5 w związku z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804), w brzmieniu obowiązującym do 26 października 2016r.

/-/SSO del. B.Torbus /-/SSA M.Pierzycka-Pajak /-/SSA E.Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR